

ב' חמשה
4 يولוי

ישיבה אט רובשוב לסייעת הגדירה; החלטנו לבחוב
סוחבים "פנימיים" ללוקר, שיפר, ריים, רודל, זינגר, שטינצץ
(צראנובייז), פיכמן, צוקרטן, רולסק יורהם, קפלנסקי, גריינפלד
(וורשה), ברודני, שובה (קובנה), דובקין (קובנה) סוחבים רשמיים
לבורקשטיין, היוניגנים באנגוליה, עסיגר. קולמי של קלאסען
פעריאינען בפולין, לארביטטור פירזאראגעט בברלין. חכנו:
שלשה מסעיפים של קונגראס ההגדירה בין האומות, ודרך שבילינו
(קשרים לענייני העליה אט הסחריות הפעילים היהודים, הפטצת
ידיעות על סבנה המתחדרות וחנאי העבודה בארץ, ופעולות המתחדרות
לקליות העליה: צב העבודה החכי שבוח, פחוות מקצועות חדשים,
শשי הפעילים וספעילים), הערך הכללי של שאלת ההגדירה, סגירת
השערים וסלחמה על חופש ההגדירה, אפשרויות העליה לארץ ואט אשר
על הפעילים לעשות להקל ולהרחיב העליה.

ג' חמוץ
5 يولוי

בבקיר הוגה אט זמורה אט מקנות חברה החיחסות העובדים.
הגברת סנודן פרסמה ב- The Empire Review היייל
בלונדון (את המאמר ראהתי ב"ניו-פלטמיטן" גליוון 21, מאי 30 ע"ז)
שבו היא סומרת רשמית מהארץ. שם המאמר Pal. under the Mandate

עיקר המאסר זהו סניוגוריא על הסטלה. היא סוגה סדר את הערבים והאשוחיהם הכוזבם נבד היהודים, סברת קצר את הציונים על קזוניותם, על באורם המופר על הכרזת בלפור, תלונוניהם מסרבם ומסוגזמותם נבד הפקידות, חוסר-תקטט ביחס לעربים, סברת גם את ההטדרות במלים אלה: "הטהרות העובדים המליח", הארגנה חיטב ע"י עני סנהיגיה אסוכרים, חי' בן גוריון ובן צבי, בן חרואוי היה שחייבים ביחס טיפטיה לקשיות הגדלות של הסטלה, בעה הם מטאונגיים ארוכות וקשה, ביחס על יסוד חוסר טיפטיה הסיווח לסטלה לאידיאל שלהם בדבר חברה עובדים קואופרטיבית, האנשיים האלה יש להם הזכות הפלאה לעבור بعد צב (סטנדרט) אידיאלי של עבודה וחיבור לכל העובדים, והנסיגנות החברתית ומטמיים הערבים ומשוניים שלהם יחנן שיש להם ערך בשבייל העולם, אולי הם עומדים לפני סכנת של שבחה, שהפזרתם העקשנית לחנאי עבודה אידיאליים כשאחזחים בארץ היא עדיין רופפה וכשחנאי ע"י הם כל כך שונים שאלה שבאירופה, אינה דרך של חכמה. לבסוף היא מחלמת סדר את החלוצים ועובדות הקשה והנאסנה, לדעתך אין ע"י ארץ היהודים ולא של ערבים - אלא סולדה פשחתה וסטלה הטנדט מחויבת לדאג שוף עם אחד לא יגבר על השני... .

בערב אספה המשביר בחצר ביתם למלא. דברו: ענבי,
שפרינצק, שילר ורובשוב.